

พระสมณดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส
ในการพบปะผู้นำศาสนาคริสต์ต่างนิกาย และผู้นำศาสนาต่าง ๆ
ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๙

พระคาร์ดินัล, บิชอป, ผู้นำศาสนาต่าง ๆ ท่านนายกสภาจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้แทนประชาคมมหาวิทยาลัย
และมิตรสหายที่รักทุกท่าน

ขอขอบคุณสำหรับการต้อนรับที่อบอุ่น ขอขอบคุณบิชอปยอแซฟ ชุคักดี
สิริสุทธิและศาสตราจารย์ ดร. บัณฑิต เอื้ออาภรณ์ สำหรับคำกล่าวต้อนรับ
ขอขอบคุณสำหรับคำเชิญให้มาเยี่ยมเยือน ณ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแห่งนี้ มา
เยี่ยมเยือนคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมถึงท่าน
ผู้ทรงเกียรติ ขอขอบคุณสำหรับโอกาสที่ให้ข้าพเจ้าได้พบกับผู้นำคริสตชนนิกาย
ต่าง ๆ และผู้นำศาสนาสำคัญอื่น ๆ ที่ให้เกียรติมาพบปะกันในวันนี้ ข้าพเจ้า
ขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมงาน ณ สถานที่นี้ และขอแสดงความชื่นชมมรดกทาง
วัฒนธรรมอันทรงคุณค่าและธรรมเนียมประเพณีทางศาสนาที่ทุกท่านร่วมสืบ
ทอดและได้สัมผัส

เมื่อ 122 ปีที่แล้ว ในปี ค.ศ.1897 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว ซึ่งพระนามของพระองค์เป็นที่มาของชื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแห่ง

นี้ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยือนกรุงโรม และพระองค์ได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่มีประมุขของรัฐที่ไม่ใช่คริสตศาสนิกชนเยือนนครรัฐวาติกัน การระลึกถึงวาระที่สำคัญดังกล่าวรวมถึงทั้งรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีคุณูปการอย่างเหลือล้นรวมถึงการเลิกทาสทำให้เราได้ย้อนคิด และกระตุ้นให้เรามุ่งมั่นดำเนินการตามแนวทางของการสานเสวนาและการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และสิ่งนี้ควรดำเนินการต่อไปอย่างจริงจังด้วยสำนักแห่งภราดรภาพอันจะช่วยยุติภาวะการเป็นทาสที่ยังคงมีอยู่มากมายหลายรูปแบบในยุคปัจจุบัน เช่นที่พบอยู่ในกรณีปัญหาการค้ามนุษย์

ความจำเป็นในการยอมรับและเห็นคุณค่าของกันและกัน รวมถึงความร่วมมือระหว่างศาสนาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นต่อมนุษยชาติในปัจจุบัน โลกทุกวันนี้เผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อนเช่นโลกาภิวัตน์ ทางเศรษฐกิจ การเงิน และผลกระทบที่รุนแรงต่อการพัฒนาของสังคมท้องถิ่น ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วซึ่งดูเหมือนจะทำให้โลกนี้ดีขึ้นนั้นมาพร้อมกับความขัดแย้งทางสังคมที่แก้ปัญหามิได้ รวมทั้งปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐาน ผู้ลี้ภัย ความหิวโหย สงคราม รวมถึงภาวะเสื่อมโทรมที่กำลังทำลายโลกที่เป็นบ้านส่วนรวมของพวกเราทุกคน ภาวะการณ์เหล่านี้กระตุ้นเตือนเราว่าไม่มีภูมิภาคหรือภาคส่วนใดของมนุษยชาติที่จะคิดหรือดำเนินไปได้โดยไม่ข้องเกี่ยว หรือไม่ได้รับผลกระทบจากภูมิภาคหรือภาคส่วนอื่น ในขณะที่เดียวกันภาวะการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้เราต้องลองค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในการสร้างประวัติศาสตร์

ปัจจุบันโดยไม่จำเป็นต้องตำหนิหรือกล่าวโทษใคร วิธีคิดแบบแยกส่วนเป็นเอกเทศที่ไม่ใช่องค์รวมในการมองภาพเวลา พื้นที่ หรือมิติอื่นซึ่งเคยนำมาใช้แก้ปัญหาความขัดแย้งได้นั้นล้าสมัยไปแล้ว ยุคนี้เป็นยุคที่ต้องกล้าจินตนาการถึงวิธีคิดใหม่ที่ต้องการหันหน้าเข้าหากัน และการสานเสวนาหารือกันควรเป็นแนวทางที่ควรเดิน การทำงานร่วมกันควรเป็นแนวทางปฏิบัติ และการทำความรู้จักซึ่งกันและกันเป็นวิธีการและหลักเกณฑ์ โดยเสนอกระบวนการทัศน์ใหม่สำหรับการแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างความเข้าใจกันระหว่างผู้คนและปกป้องรักษาสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าในด้านนี้ สถาบันศาสนารวมถึงสถาบันการศึกษาทุกระดับ มหาวิทยาลัยสามารถมีส่วนร่วมและช่วยได้โดยไม่ต้องละทิ้งพันธกิจหลัก และความเชี่ยวชาญเฉพาะตนไป ทุกสิ่งที่เราทำเพื่อการดังกล่าวจะเป็นส่วนสำคัญในการรับประกันสิทธิในอนาคตของอนุชนรุ่นหลัง ทั้งยังเป็นการธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและสันติภาพ นี่เป็นวิธีเดียวที่เราจะเตรียมเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อให้พวกเขาเป็นผู้สร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ยุคสมัยนี้ เราต้องสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งที่ยึดหลักการให้เกียรติและการเคารพศักดิ์ศรีของบุคคลในการส่งเสริมมนุษยนิยมแบบบูรณาการ (humanismo integral) ที่เห็นความสำคัญและสามารถเรียกร้องให้ปกป้องแผ่นดินโลกซึ่งเป็นบ้านส่วนรวมของพวกเราทุกคนในการบริหารจัดการอย่างมีความรับผิดชอบโดยรักษาความงดงามและความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ศาสนาสำคัญๆ ของโลกของเราเป็นหลักฐานแสดงถึง

มรดกทางจิตวิญญาณอันสูงส่งกว่าสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา ที่มีร่วมกันในหลาย ลัทธิความเชื่อ ซึ่งสามารถเป็นหลักที่มั่นคงในเรื่องนี้ได้ ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้หาก เรากล้าทดลองโดยปราศจากความกลัวที่จะมาพบปะกัน

พวกเราทุกคนได้รับกระแสเรียก ไม่ใช่เพียงให้สนใจเสียงร้องของคน ยากจนที่อยู่รอบตัวเรา เช่น คนที่อยู่ชายขอบสังคม คนที่ถูกกดขี่ข่มเหง กลุ่มชน ชาติพันธุ์ และชนกลุ่มน้อยทางศาสนา แต่ยังมีเสียงเรียกโดยไม่ต้องกลัวที่จะ สร้างพื้นที่สำหรับการพบปะกันและทำงานร่วมกัน ซึ่งก็มีการริเริ่มดำเนินการกัน มาบ้างแล้ว ในขณะเดียวกัน ยังมีการขอให้เรายอมรับความจำเป็นในการปกป้อง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเคารพสิทธิด้านมโนสำนึกและเสรีภาพทางศาสนา และสร้างพื้นที่ใหม่ ๆ ด้วยความมั่นใจว่า “ไม่ใช่ทุกอย่างจะเสียหายไปทั้งหมด เพราะมนุษย์ซึ่งอาจตกต่ำได้ถึงขีดสุด ก็สามารถพัฒนาตนเอง กลับสู่หนทางที่ ถูกต้องและเจริญขึ้นมาใหม่อีกครั้ง และต้องเอาชนะอุปสรรคทางจิตใจและ สังคมทั้งปวงที่อยู่รอบด้านได้” (พระสมณสาส์นเวียนชื่อ *Laudato Si'*, ข้อ 205)

ในผืนแผ่นดินไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีความงดงามทางธรรมชาติ ข้าพเจ้า อยากจะเน้นลักษณะเด่น ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าสำคัญยิ่ง และเป็นหนึ่งในความอุดม สมบูรณ์ที่มีศักยภาพในการ “ส่งออก” และแบ่งปันให้ภูมิภาคอื่น ๆ ซึ่งเป็น ครอบครัwmุขยชาติของเราได้ พวกท่านชาวไทยให้ความสำคัญและดูแล ผู้สูงอายุ ให้เกียรติและเคารพยกย่องผู้สูงวัย ซึ่งทำให้ท่านเป็นรากแก้วเพื่อให้ ชนชาติของท่านไม่เหี่ยวเฉาไปกับสโลแกนบางคำที่จะทำให้จิตวิญญาณของคน รุ่นใหม่ว่างเปล่าหรือเสื่อมถอยลง นอกจากแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในการลดทอน

คุณค่าแห่งค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นอันงดงาม โดยการยึดเยียดรูปแบบที่เหมือนกันเพียงแบบเดียว เรายัง “เห็นแนวโน้มที่จะทำให้คนหนุ่มสาว มีลักษณะคล้ายกัน” เพื่อสลายความแตกต่างที่แปรไปตามถิ่นกำเนิดของแต่ละคน ทำให้คนหนุ่มสาวเหล่านั้นเป็นสิ่งมีชีวิตตามสั่ง ซึ่งผลิตออกมาเหมือน ๆ กันในปริมาณมาก ซึ่งเป็นการทำลายทางวัฒนธรรมที่ร้ายแรงพอ ๆ กับการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต” (พระสมณสาส์นเตือนใจชื่อ *Christus vivit*, ข้อ 186) ขอให้ท่านทำให้คนหนุ่มสาวได้ค้นพบวัฒนธรรมของสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ การช่วยให้คนหนุ่มสาวค้นพบคุณค่าอันไม่มีวันเสื่อมสลายของอดีต ได้ค้นพบรากเหง้าของตัวเองโดยการสำนึกอย่างกตัญญู อันเป็นการแสดงออกอย่างแท้จริงถึงความรักที่มีต่อเขาในระหว่างที่เฝ้าดูการเติบโตและการตัดสินใจของเขาเหล่านั้น (เทียบพระสมณสาส์นเตือนใจ *Christus vivit*, ข้อ 187)

มุมมองทั้งหมดนี้จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของสถาบันการศึกษาเช่น มหาวิทยาลัยแห่งนี้เข้ามาเกี่ยวข้อง การศึกษาวิจัย การมีองค์ความรู้จะช่วยเปิดหนทางใหม่ ๆ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างคน เสริมสร้างความยุติธรรมในสังคม ปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แสวงหาวิธีแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติสุข และ การอนุรักษ์ทรัพยากรที่ให้ชีวิตแก่แผ่นดินของเรา ข้าพเจ้าขอขอบคุณครูอาจารย์และนักวิชาการของประเทศนี้เป็นพิเศษที่ทำงานเพื่อให้คนรุ่นปัจจุบันและอนาคตมีทักษะ และเหนือสิ่งอื่นใดคือมีภูมิปัญญาที่มีรากฐานมาแต่โบราณกาลซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประโยชน์ส่วนรวมแก่สังคม

พี่น้องที่รักทุกท่าน เราทุกคนล้วนเป็นสมาชิกครอบครัวมนุษยชาติ ขอเชิญชวนทุกคนไม่ว่าจะมีตำแหน่งหรือสถานภาพใด ๆ ร่วมกันสร้างสรรค์และดำเนินการโดยตรงในการสร้างวัฒนธรรมโดยมีค่านิยมร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ข้าพเจ้าขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับคำเชื้อเชิญ และขอบคุณที่ท่านให้ความสนใจเข้ามาร่วมงานนี้ ข้าพเจ้าขอภาวนา และขออวยพรสำหรับความพยายามของทุกท่านที่มุ่งช่วยกันพัฒนาประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองและมีสันติสุข ขอพระเจ้าอำนวยการแต่ทุกท่านที่มาชุมนุมกันในวันนี้ แต่ครอบครัวของท่านทุกคน และแต่บุคคลที่ท่านกระทำการต่าง ๆ เพื่อเขา และขอให้ท่านสวดอธิษฐานและอวยพรให้ข้าพเจ้าด้วย

ขอขอบคุณอย่างยิ่ง